

את התנכרותך כלפי שכבר אינך מכיר גם את אנשי משפחתך שלך... הרי היה בידי סימן של נסיסה... - אכן עתה משנתת הצדקה ברוחב לב והנך 'עוזר דלים' בהידור, הרי 'צדקה תציל ממות' (שסלי ;

האורחים החשובים והנכבדים שזכו להסב על שולחן שבת קודש, אצל הרבי הקדוש רבי שלומקה מזוועל זצוק"ל, היו דווקא העניים והנדכאים שבירושלים של הימים ההם... אותם אהב והחשיב עד מאוד. חסידים 'רגילים' מן השורה לא היו הרבה אצלו... כאשר הצדיק המופלא נוקט מצידו בכל האמצעים שלא להיות לרבי עם 'חסידים' ואנשי שלומנו... דוחה מעליו

קח לך ראשון מכל אשר תאווה נפשך! והנה להפתעת הכל, במקום לשמוח על המחוזה שקיבל, ולנצל את זכות הראשונים שהוגשה לפניו, קם אותו אדם - שכנראה לא היה לגמרי שפוי בדעתו - ובהפגנות החל יורק חזק מפיו אל תוך הקדירה... הוא ירק וירק פעמים רבות, בכעס רב ומלא רוגה וכאב, נראה היה שאת כל מרירותו הקשה יורק הוא פנימה אל תוך ה'טשולנט'!

המסובים רעבים ואין לו מה להגיש בפניהם. פניו של ר' שמעון התרכמו, הוא לא היה מסוגל לעמוד בכך, זה כבר היה יותר מדי עבורו, האיש חצה כאן את כל הקווים! הוא פנה בכאב רב אל הרבי ר' שלומקה כשהוא מלא צער, ושופך את כל אשר בליבו: איזה מן 'רבי' אתם? מה רואים כאן אצלכם? רק משוגעים וחסרי דעת! אין כאן אף אדם נורמאלי! איזה מין 'רעביסטעוועל' זו? מה רואים כאן אצלכם? נהם וזעק מקירות ליבו הפגוע.

הרבי הקדוש ישב והביט בו היטב וכשהוא משתתף מאוד בצערו הקשיב לכל טענותיו, ולכשיסיים נענה אליו רבי שלומקה בניחותא: וכי לא רואים כלום אצלי? - הרי רואים ורואים עבודת המדותו ר' שמעון היקר, הרי אינך בטלג, אדם חכם ופיקח אתה, הבט נא וראה ותבין את אשר לפניך, כי כל עיקר העבודה כאן בעולם הזה היא 'מעביר על מידותיו' לשבת כאן בשולחן הקדוש ולעבוד על מידת הסבלנות והאריה ולהבריאה יותר ויותר, לא רק שלא לכעוס על כל המכעיסים לפנינו, אלא גם להאיר להם פנים להיות 'עוזר דלים' ולנסות בכל היכולת לרצותם זה עיקר העבודה כאן!

ר' שמעון עמד פעור פה נוכח פתיחותו הכל כך לא אופיינית של הרבי מזוועל, שגילה בפניו טפח וכיסה טפחיים מעבודת קדשו הטמירה והגעלמות. אבל עדיין לא נפתרה הבעיה שלפניו, ומה נעשה עתה? שאל ר' שמעון בצער, מה יהיה עם 'טשולנט' לכבוד שבת? - אמר לו הרבי, הנה לקיים מנהג ישראל קדושים של אכילת 'חמץ' בשבת הרי ניתן לצאת ידי חובה גם באכילת 'בעבאלע' [גרגר שעועית] קטן... נבקש אפוא מן השכנים מנת טשולנט קטנה, שיש בה כדי 'משה' בשביל כל האורחים... ונסתפק בזאת. - אבל בל נשכח את העיקר, הדבר החשוב ביותר בחיים הוא 'מעביר על מידותיו' יהיה מה שיהיה, עשו איתך מה שיעשו, והתגברות כנגד תבערת ייצר הכעס הבורע כמו אש, והשלטון שהאדם שולט בעצמו, זו כל עיקר עבודתו עלי אדמות!

ר' שמעון קלט היטב את המסר, ורישומה הכביר של אותה שבת נשארה חרוטה בליבו כל ימי חייו! - הוא היה אומר שהשתלמה כל עבודתו וטרתו סביב אותו סיר של 'טשולנט' שנוזק כולו אחד כבוד לאשפה... בשביל הלימוד החשוב שלימדו הרבי באותו מעמד בסדרי מצות 'עוזר דלים'!

בידו לשמח מעט את אותו אומלל. התנהגותו של האיש הפריעה כמובן למהלך סעודת השבת, הוא השרה סביבו הרגשה דוחה ולא נעימה, ואווירה של דכדוך ועצבות. היו כמה מן הגבאים והמסייעים במלאכת הקודש, שרצו למונעו מההשתתפות בטיש, או לחילופין להגיש לפניו את האוכל בחדר צדדי נפרד. - אבל הרבי כמובן לא הסכים לכך, ובשום אופן לא הרשה לעשות כל דבר שיש בו שמץ של חשש שמא ייפגע וייעלב אותו עני. - נראה היה שמתחילת הרבי לשאלות שכאלו כדן פיקוח נפשות! יעבור עליו מה שיעבור, אמר, את אותו יהודי אסור בשום אופן להעליב או לצער, צריך לרחם עליו על מצבו העגום!

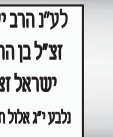
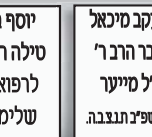
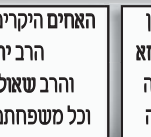
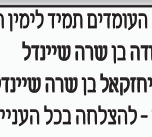
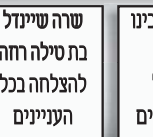
במיוחד חרה הדבר להר"ר שמעון רובין, שהיה טורה הרבה להצלחת סעודת השבת, ומשקיע בהכנת ה'טשולנט' את כל נפשו ומאודו, ומלבד הממון הרב שעלה לו התבשיל, והזמן היקר שהקדיש סביבו, היה טורה רבות בהכנתו והלוקחת לכל אותם 'ארחי פרח' כדי שיהיו כולם שבעים ומרוצים. - ריטונוי והלונותיו של אותו עני יזעף מדי שבת בשבת הפריעו לו מאוד, הוא טען שהוא מעכיר את אוירת השבת בקרב כל חבריו. אך ככל שניסה להעיר ולרמוז לו בכל מיני דרכים שאין זה נאה כך בשולחן שבת רק לרטון ולהתלונן... לא הועיל הדבר מאומה. - האורחים כעסו עליו מאוד, וכי אין לו טיפת 'דרך ארץ' מהשבת קודש ומפני הרבי הקדוש? וכי אינו מרגיש חובת הכרת טובה כלפיו? שמארה אותו כך בביתו מדי שבת בשבתו, ומנסה בכל יכולתו להטיב עימו, ואילו הוא בועט בכל הטוב הזה, ומפנין חוסר שביעות רצון וכעס ורוגזה תמיד. - הם כבר רצה מזמן 'לטפל' בו, כפי המגיע לו... אבל הרבי מנע זאת מנמם ולא היתה לפניהם שום ברידה כי אם לשתוק ולהבליג.

שבת אחת חשב הרבי על רעיון פשוט שיהיה האיש מרוצה מן ה'טשולנט' המיוחד, הוא פנה לרבי שמעון וביקש ממנו להביא לפני אותו אדם את כל הסיד הענק עם ה'טשולנט'... ובטרם שיחלקו ממנו לפני שאר האורחים יבחר הוא לעצמו את מכתר המטעמים המוצאים חן בעיניו, וכך ייצא מרוצה וטוב לבו! לא היתה ברידה לר' שמעון, והוכרח לקיים את רצון הצדיק, הוא לקח אפוא בידיו את כל הקדירה כולה והגיש לפני האיש, הניח לפניו את הצלחת ואת המצקת והציע בפניו בנינוחות: בבקשה,

מפעם לפעם לרצות את הבן אדם המצוברת... - וכאשר הצליח הרבי להעלות בדיל חייון קטנטן של שביעות רצון על קצה שפתיו של האיש, היה מלא שמחה וסיפוק רב, שעלה

על הברכה יעמדו

ניתן להנציח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליאריצייט | התורמים להפצת העלון | לקבלת העלון במייל (דוא"ל) נא לשלוח למייל המצוי"ב

יר"ל ע"י קהילת שבת בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ להדפסה. Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173